

или въ друго мѣсто на града. Утрѣ рано ще умоляхъ нѣкого отъ слугитѣ за да отиде да я търси.»

«Увѣренъ съмъ че ще я намѣри, че ще ми я доведе преди Арбакъ да разумѣ нѣщо. Да, да, друго средство нема; Е? хитрушке, ако ми минешъ на рѣкъ! Я виждъ негодната! побѣгнѣ и ми остави само вода. Ако да бѣше поне вино щѣхъ да са утѣшѣ въ тѣзи бѣда.»

Когато Сосій тѣй оплетенъ въ мрежата кроеше какъ да олуви пакъ Недя, безокото момиченде преминѣ тихо колоната съ свойственната ѣ бързина, която както казахмы я характерисваше, и като изминѣ портика който водеше въ градината приближаваше вече до вратата. Въ тѣзи минута шумъ отъ стѣпки ѣ са чу че са приближава къмъ нея и различи натъртеныя гласъ на Арбака; тя са спрѣ за една минута безпокойна и уплашена, но тосъ часъ ѣ доде на умъ че въ този домъ имаше единъ потаенъ входъ, прѣзъ който влѣзвахъ прелестнитѣ предмети на ношнитѣ бакханалии на египтянина, и че този входъ като са извива въ втрешното основаніе на пространното туй зданіе водеше къмъ врата които тоже имахъ съобщеніе съ градината. «Ако за добра честь ги намѣрѣхъ отворени! мисляше си тя и като са повърнѣ бърже и слѣзе по една тѣсна стѣлба намѣри са предъ исканныя входъ; но увы! не бѣхъ отворены желаемитѣ врата, и когато бързаше за да са увѣри въ туй чу задъ нея си гласа на Калана и тосъ часъ и Арбака който му отговаряше на ниско. Не можаше тя слѣдователно да остане тамъ, защото позна че и двамата идяхъ къмъ вратата заради туй тя са оттегли отъ тамъ и са намѣри въ мѣсто съвсѣмъ непознато невенъ. Въздухтѣ тамъ ѣ са видѣ по влаженъ и по студень и тя са утѣши като помисли че са намѣрва въ виннитѣ земници на великолѣпныя оизи домъ, или поне въ нѣкое ниско мѣсто дѣто не можаше да стѣпи гордыйтъ домовладыка. Напразна надѣжда! острыйтъ ѣ слухъ различи вѣрвѣжа на сѣщитѣ тѣзи челоуѣцы. Заради туй тя побърза да вѣрви напрѣдъ и като простираше раѣцъ намѣрваше стѣлпове широки, направены отъ кирпичы; и като избѣгваше тѣзи опасности съ свойственныя ѣ инстинктъ който еще повече изостряше отъ страха, слѣдуваше да пристѣпва и осѣти въздуха по малко студень и кога какъ са спрѣше за да си отдѣхне чуваше сѣщія шумъ отъ вѣрвѣжъ и глъчка отъ неясны гласове. Тя опрѣ най подирѣ до една стѣна, която повидимому ѣ преграждаше пѣтя и потърси да намѣри нѣкоя дупка или нѣщо подобно за да ся затули и скрие но напраздно. Като са исправи тя обърташе на сѣкъдѣ отчаянно рѣцѣтъ си